

Leonardo da Vinci - jeden z najbardziej utalentowanych ludzi w historii. Znał go wszyscy głównie jako malarza, ale był też wyśmienitym rzeźbiarzem, architektem, poetą, konstruktorem, inżynierem, fizykiem, chemikiem, optykiem, astronomem, przyrodnikiem, lutnistą. Prawdziwy człowiek renesansu. Urodził się w Italii 15 kwietnia 1452 r. Matka geniusza była zwykłą posługaczką, ojciec notariuszem. Mały Leonardo wychowywał się u dziadków w miasteczku Vinci w dolinie rzeki Arno. Już od dziecka wykazywał talent do muzyki i matematyki, ale jego pasją było rysowanie. Nosił ze sobą wszędzie ołówki i szkicownik. Rysował dosłownie wszystko. Mniej więcej w wieku 15 lat Leonardo wraz z ojcem wyjechali do Florencji, najbardziej ekscytującego miasta Europy XV wieku. To właśnie tu mieszkali najszynniejsi renesansowi mecenasi sztuki, książęta, bogaci kupcy. Leonardo zaczął od nauki w pracowni mistrza Verrocchia. Szybko osiągnął doskonałe wyniki i zaczął rozwijać swój talent. W wieku 30 lat da Vinci wyruszył do Mediolanu. Tu zyskał sławę malując obrazy Madonnę wśród skał, Damę z łasiczką, fresk (malowidło ściennie) Ostatnia wieczerza, który uważany jest za jeden z najpiękniejszych obrazów świata. Ma 4,6 metra wysokości i 8,8 metra szerokości. Cały czas poglobiał wiedzę. Oprócz malarstwa Leonardo zajmował się projektowaniem zupełnie nowatorskich w jego czasach urządzeń. Pozostawił po sobie rysunkowe projekty wozu pancernego, helikoptera, łodzi podwodnej, lotni, skafandra nurka i kamizelki kuloodpornej. Wierzył, że człowiek potrafi wznieść się w powietrze jak ptak; podjął próbę budowy maszyny latającej. Wymyślił budzik napędzany strumieniem wody, samozamykające się drzwi, klimatyzację, aparaturę do ogrzewania mieszkań. Projektował nowoczesne miasta z szerokimi ulicami, zaopatrzonymi w jezdnię i chodniki dla pieszych. Przeprowadzał zakazane przez kościół sekcje zwłok, by poznać sekrety ludzkiej anatomii.

Z 1505 roku pochodzi najszynniejszy obraz Leonardo da Vinci – portret tajemniczo uśmiechniętej kobiety, Mona Lisy. Z tym obrazem nie rozstał się już nigdy, stale go doskonalił i woził wszędzie ze sobą.

Leonardo zakończył niezwykle twórcze życie 2 maja 1519 roku. Miał 67 lat.

„Nikt nigdy nie dorównał mu w zdolnościach, w żywotności, w dobroci, i we wdzięku życia.

Podejmował się wielu rzeczy dzięki swym umiejętnościom na polu sztuki, ale niczego nie skończył. Wydawało mu się, że ręka ludzka nie jest w stanie osiągnąć doskonałości, które on sobie wyobraża” – pisał biograf mistrza Giorgio Vasari.

Opracowała: BW